

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321203442
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4321203442.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: W. M., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. O. I. N. XXX, XXX XX O. I. N., G.. Č.. Z.: XX H. M., G., S. XHX, X., M. N. O. Z.I. F. M. Í., zastúpeného: Zahoráková & Partners, s. r. o., so sídlom: Krasovského 13, 851 01 Bratislava, IČO: 47 232 412, proti žalovanej: W. W., I.. XX.XX.XXXX, G. Z.: G. I. O. XX, XXX XX I. X., G.. Č.. B.: M. N. O. Z. F. M. Í., o zaplatenie sumy 870,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.02.2014, sa právna predchodkyňa žalobcu voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 290,- eur, predstavujúcej neuhradenú splátku istiny za mesiac apríl 2012, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 290,- eur od 01.05.2012 do 30.09.2012 a náhrady trov konania, ktorý nárok bol pôvodne vedený pod sp. zn.: 11Ro/60/2014, neskôr pod sp. zn.: 9C/49/2014. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.02.2014 sa právna predchodkyňa žalobcu ďalej domáhala zaplatenia sumy 290,- eur, predstavujúcej neuhradenú splátku istiny za mesiac december 2011 spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 290,- eur od 01.01.2012 do 30.09.2012 a náhrady trov konania, ktorý nárok bol pôvodne vedený pod sp. zn.: 9Ro/38/2014, neskôr pod sp. zn.: 9C/80/2014 a napokon návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.02.2014 sa právna predchodkyňa žalobcu domáhala zaplatenia sumy 290,- eur, predstavujúcej neuhradenú splátku istiny za mesiac jún 2012, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 290,- eur od 01.07.2012 do 30.09.2012 ako aj náhrady trov konania, ktorý nárok bol pôvodne vedený pod sp. zn.: 10Ro/62/2014, neskôr pod sp. zn.: 9C/104/2014. Právna predchodkyňa žalobcu odôvodnila návrhy na vydanie platobných rozkazov tým, že dňa 11.10.2010 uzavrel R.. V. E. so žalovanou písomnú Zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 11.600,- eur na dobu 40 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku pôvodnému veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290,- eur mesačne, vždy najneskôr posledný deň kalendárneho mesiaca, úhradou na osobný účet pôvodného veriteľa. Žalovaná pôvodnému veriteľovi neuhradila žiadnu splátku pôžičky, na výzvu pôvodného veriteľa nereagovala a sama neprejavila žiadnu vôľu dlžnú sumu pôvodnému veriteľovi vrátiť. Uviedla ďalej, že dňa 23.10.2012 s ňou uzavrel pôvodný veriteľ Zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 11.600,- eur a dňa 24.10.2012 oznámil postupca žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 11.600,- eur s príslušenstvom s tým, že sa tak stala novým veriteľom žalovanej, ktorej je žalovaná povinná ďalej túto pohľadávku plniť. Argumentovala, že splátku za mesiac apríl 2012 mala žalovaná zaplatiť najneskôr do 30.04.2012, v dôsledku čoho sa tak dňom 01.05.2012 dostala do omeškania, a preto si uplatňuje okrem nezaplatenej splátky aj zákonné úroky z omeškania z tejto splátky vo výške 9 % ročne od 01.05.2012 do 30.09.2012,

ako aj náhradu trov konania vo výške 79,56 eura. Splátku za mesiac december 2011 mala žalovaná podľa právnej predchodkyne žalobcu uhradiť najneskôr do 31.12.2011, v dôsledku čoho si okrem splátky uplatňuje aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto splátky od 01.01.2012 do 30.09.2012, ako aj náhradu trov konania vo výške 79,56 eura. Splátku za mesiac jún 2012 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 30.06.2012, v dôsledku čoho si tak žalobkyňa uplatňuje okrem zaplatenia splátky aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto splátky a to od 01.07.2012 do 30.09.2012, ako aj náhradu trov konania vo výške 79,56 eura.

2. Súd uznesením sp. zn.: 9C/49/2014 - 13 zo dňa 15.05.2014 spojil vec vedenú pod sp. zn.: 9C/49/2014 na spoločné konanie k právnej veci sp. zn.: 9C/113/2014 s tým, že vec sa bude viesť pod sp. zn.: 9C/113/2014. Súd ďalej uznesením sp. zn.: 9C/80/2014 - 13 zo dňa 15.05.2014 spojil vec vedenú pod sp. zn.: 9C/80/2014 na spoločné konanie k právnej veci sp. zn.: 9C/113/2014 s tým, že vec sa bude viesť pod sp. zn.: 9C/113/2014 a napokon uznesením sp. zn.: 9C/104/2014 - 13 zo dňa 15.05.2014, spojil vec vedenú pod sp. zn.: 9C/104/2014 na spoločné konanie k právnej veci sp. zn.: 9C/113/2014 s tým, že vec sa bude viesť pod sp. zn.: 9C/113/2014. V tejto súvislosti súd ďalej pre úplnosť dodáva, že vo veci vedenej pod sp. zn.: 9C/113/2014 boli spojené na spoločné konanie samostatné nároky vyplývajúce nielen z istiny, ale aj z úrokov z omeškania ako aj zo zmluvných pokút vrátane úrokov z omeškania z týchto uplatnených pokút. Súd uznesením 9C/113/2014 - 130 zo dňa 19.08.2021 vylúčil na samostatné konanie veci vedené pod sp. zn.: 9C/49/2014, 9C/80/2014 a 9C/104/2014 majúc za to, že hoci jednotlivé uplatňované nároky sa týkajú tých istých strán sporu a skutkovo spolu súvisia, každý z uplatňovaných nárokov je potrebné posúdiť samostatne a v inom smere vykonať aj dokazovanie, v dôsledku čoho spoločné prejednávanie týchto vecí nepovažoval v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Uznesením vylúčené veci boli zapísané pod sp. zn.: 16C/36/2021, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.09.2021.

3. Žalovanej boli návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu s prílohami doručené dňa 21.01.2022, pričom súd žalovanú zároveň v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nim vyjadrila. Žalovaná sa k návrhom na vydanie platobných rozkazov písomne nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprela.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej podľa § 180 CSP prejednal, keď títo sa na pojednávanie nedostavili.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, oboznámil uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/113/2014 - 130 zo dňa 19.08.2021, spis Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/49/2014 a z neho: návrh na vydanie platobného rozkazu, Zmluvu o pôžičke peňazí, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2012, oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s kópiou doručenky, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/49/2014 - 13 zo dňa 15.05.2014, spis Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/80/2014 a z neho: návrh na vydanie platobného rozkazu, Zmluvu o pôžičke peňazí, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2012, oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s fotokópiou doručenky, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/80/2014 - 13 zo dňa 15.05.2014, spis Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/104/2014 a z neho: návrh na vydanie platobného rozkazu, Zmluvu o pôžičke peňazí, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2012, oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s fotokópiou doručenky, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/104/2014 - 13 zo dňa 15.05.2014; ďalej zvyšok spisu 16C/36/2021 a z neho: návrh na prerušenie konania, uznesenie o začatí trestného stíhania, oznámenie o postúpení pohľadávky - návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu zo dňa 05.01.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s kópiou doručenky, oznámenie o postúpení pohľadávky - návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu zo dňa 08.08.2018, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 05.01.2018, opakované oznámenie o postúpení pohľadávky a návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu zo dňa 08.08.2018, návrh na spojenie vecí zo dňa 28.12.2018, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/113/2014 - 87 zo dňa 21.05.2019, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 7C/53/2014 - 231 zo dňa 18.06.2019, oznámenie PZ žalovanej zo dňa 02.05.2021, oznámenie PZ žalovanej zo dňa 01.06.2021, návrh na spojenie vecí zo dňa 20.10.2021 spolu s dohodou o ukončení plnej moci, úradný záznam Okresného súdu Levice, výzvu na zaplatenie zostávajúcej sumy dlhu naraz zo dňa 01.10.2012 a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Dňa 11.10.2010 v Bratislave, uzatvoril veriteľ - R.. V. E. so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke peňazí, na základe ktorej R.. E. dňom podpísania zmluvy požičal dlžníkovi finančnú sumu 11.600,- eur

na dobu 40 mesiacov. Dlužník sa zaviazal splácať poskytnutú finančnú pôžičku veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290,- eur a to mesačne, vždy najneskôr v posledný deň kalendárneho mesiaca. Za úhradu splátky pôžičky sa považoval deň jej faktického pripísania na bankový účet veriteľa. Účastníci zmluvy sa dohodli, že uvedená finančná pôžička bude bezúročná. Prvú splátku pôžičky uhradí dlžník najneskôr dňa 31.10.2010, poslednú splátku pôžičky uhradí najneskôr dňa 31.01.2014. Doba pôžičky dohodnutá medzi účastníkmi začala plynúť v zmysle zmluvy dňom podpisu zmluvy a faktickým hotovostným prevzatím finančnej pôžičky dlžníkom, ktoré podpisom zmluvy dlžník plne potvrdzuje. Dlužník sa pri nedodrží termínu splatnosti ktorejkoľvek zo splátok pôžičky plne zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 100,- eur za každú oneskorenú splátku pôžičky splatnú ku dňu jej splatnosti, pričom nárok na vyplatenie zmluvnej pokuty vzniká ihneď na druhý deň po termíne splatnosti každej oneskorenej splátky pôžičky. V prípade, ak dlžník nedodrží termín ktorejkoľvek splátky, stráca výhody splátok a veriteľ je oprávnený žiadať zaplataenie celej zostávajúcej sumy naraz. Z predloženej kópie zmluvy vyplýva, že žalovaná túto zmluvu podpísala dňa 11.10.2010 v Bratislave s tým, že jej podpis bol overený notárom V. L. O. O. Z. R. V. E. ako veriteľ zmluvu podpísal až dňa 22.10.2010 a to v Č., čo vyplýva z osvedčeného podpisu veriteľa na zmluve, v zmysle osvedčovacej doložky Matričného úradu v Č..

7. Výzvou zo dňa 01.10.2012 vyzval pôvodný veriteľ R.. V. E. žalovanú na zaplataenie sumy 11.600,- eur do 08.10.2012. V predmetnej výzve uviedol, že dlžníčka je povinná v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 11.10.2010 splácať pravidelné mesačné splátky vo výške 290,- eur, pričom v zmysle čl. I ods. 7 zmluvy, v prípade ak dlžník nedodrží termín ktorejkoľvek splátky, stráca výhody splátok a veriteľ je oprávnený žiadať splataenie celej zostávajúcej sumy naraz.

8. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2012 uzavretej medzi postupcom R.. V. E. a postupníkom K. B., postúpil postupca na postupníka pohľadávku dlžníka v celkovej výške 11.600,- eur spolu s príslušenstvom, t. j. zmluvné pokuty za jednotlivé omeškané splátky pôžičky a to za odplatu vo výške 11.600,- eur. Postupca okrem iného v zmluve tiež vyhlásil, že dlžník mu doposiaľ neuhradil žiadnu časť zmluvného záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 11.10.2010. Následne listom zo dňa 24.10.2012 oznámil pôvodný veriteľ (R.. V. E.) žalovanej postúpenie pohľadávky na postupníka K. B., ktoré oznámenie žalovaná prevzala dňa 26.10.2012.

9. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.02.2015 požiadala žalovaná o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn.: 13C/258/2012 a súčasne do právoplatného skončenia trestného konania začatého pred ORPZ Levice, Odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-895/OEK-LV-2012, v ktorom ako uvádzala, vystupovala ako poškodená trestným činom podvodu. Na tomto návrhu v zmysle svojho vyjadrenia zo na 01.06.2021 žalovaná nezotrvala. Rovnako v zmysle svojho vyjadrenia zo dňa 02.05.2021 netrvala ani na návrhu na spojení konaní zo dňa 26.05.2014.

10. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.01.2018, oznámila pôvodná žalobkyňa a právna predchodkyňa žalobcu, pani K. B. súdu skutočnosť, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.01.2018, postúpila pohľadávku vo výške 11.600,- eur s príslušenstvom vyplývajúcej zo Zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 11.10.2010, uzavretej medzi žalovanou ako dlžníkom a R.. V. E. ako veriteľom, postupníkovi W. M., Z. XX H. M., G., S. XHX X., O. Z. a žiadala o pripustenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu. Postúpenie pohľadávky oznámila žalovanej listom zo dňa 05.01.2018, ktorý podala na poštovú prepravu dňa 09.01.2018.

11. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.08.2018 sa W. M. domáhal, aby sú pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi K. B. ako žalobkyňa a na jej miesto vstúpi on. Súčasne súdu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 05.01.2018 uzavretej medzi postupcom K. B. a postupníkom W. M., na základe ktorej postúpil postupca na postupníka pohľadávku dlžníka v celkovej výške 11.600,- eur spolu s úrokmi z omeškania z istiny, zmluvnými pokutami podľa čl. 1 bod 6) zmluvy, ako aj úroky z omeškania zo zmluvných pokút. Postupca okrem iného tiež vyhlásil, že ku dňu uzavretia zmluvy mu dlžník pohľadávku a ani jej časť neuhradil. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2018 pôvodná žalobkyňa (K. B.) opätovne navrhla, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu a to s poukazom na postúpenú pohľadávku. Súd uznesením sp. zn.: 9C/113/2014 - 87 zo dňa 21.05.2019 vyhovel návrhu, aby do konania na strane aktívne vecne legitimovaného subjektu namiesto žalobkyne K. B., I.. XX.XX.XXXX, Z. W., B. X, vstúpil W. M.N., XX H.

M., G., S. XHX X., O. Z.. Uznesenie Okresného súdu Levice, sp. zn.: 9C/113/2014 - 87 zo dňa 21.05.2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2019. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že samotná skutočnosť, že súd pripustí zmenu na strane žalobcu, automaticky neznamená, že žalobca je v konaní aj aktívne vecne legitimovaným subjektom. Aj keď zvyčajne následkom zmluvy o postúpení pohľadávok dochádza k prevodu práv a povinností, avšak či v skutočnosti k takémuto prevodu aj došlo, to je možné zistiť až po preskúmaní hmotnoprávnych podmienok upravujúcich cesiu, na skúmanie ktorých nie je dôvod už pri pripustení zmeny žalobcu, pretože o návrhu na zmenu žalobcu súd rozhoduje výlučne podľa zákonných predpokladov vyplývajúcich z Civilného sporového poriadku, ktoré v konaní splnené boli.

12. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.01.2019 do spisu 7C/53/2014 sa žalobca domáhal spojenia na spoločné konanie vecí vedených na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6C/101/2015, 6C/154/2015, 6C/498/2015, 6C/499/2015, 6C/888/2015, 7C/17/2015, 7C/53/2014, 7C/59/2014, 7C/67/2014, 7C/76/2014, 7C/114/2014, 7C/155/2015, 7C/156/2015, 7C/179/2014, 7C/180/2014, 7C/246/2014, 7C/324/2015, 7C/372/2015, 7C/502/2015, 9C/70/2014, 9C/113/2014, 11C/18/2015, 11C/38/2014, 11C/101/2015, 11C/304/2014, 11C/325/2015, 12C/23/2014, 12C/39/2014, 12C/49/2014, 12C/63/2014, 13C/78/2014, 13C/79/2015, 13C/251/2015, 13C/423/2015, 14C/79/2014, 14C/83/2014, 14C/101/2015, 15C/305/2015, 15C/324/2015, 15C/501/2015, 15C/771/2015, 16C/48/2014, 16C/163/2015. Súd o tomto návrhu rozhodol uznesením sp. zn.: 7C/53/2014 - 231 zo dňa 18.06.2019, tak že navrhované veci na spoločné konanie nespojil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2019.

13. Z úradného záznamu Okresného súdu Levice (č.l.: 90 - 135) vyplýva, že titulom uplatňovania nárokov vyplývajúcich zo Zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 11.10.2010, uzavretej medzi veriteľom R.. V.I. E. a dlžníčkou W. W., podala právna predchodkyňa žalobcu voči žalovanej 86 návrhov, v rámci ktorých si v samostatných rozdrobených konaniach samostatne uplatnila jednotlivé splátky istiny, niektoré spolu s úrokmi z omeškania, ďalej zmluvné pokuty za nezaplatenie každej splátky spolu s úrokmi z omeškania zo zmluvných pokút, ako aj samostatné úroky z omeškania z niektorých nezaplatených splátok. Vo všetkých predmetných konaniach došlo k postúpeniu uplatňovaných pohľadávok z právnej predchodkyne žalobcu (K. B.) na žalobcu (W. M.), ktoré nároky si v súčasnosti voči žalovanej uplatňuje žalobca.

14. Konania týkajúce sa jednotlivých splátok istiny sa viedli pod sp. zn.: 7C/53/2014, 14C/83/2014, 11C/31/2014, 9C/70/2014, 11C/48/2014, 13C/29/2014, 11C/80/2014, 16C/48/2014, 11C/55/2014, 7C/76/2014, 11C/38/2014, 13C/42/2014, 12C/23/2014, 15C/101/2015, 9C/80/2014, 11C/71/2014, 7C/180/2014, 14C/101/2015, 9C/49/2014, 12C/63/2014, 9C/104/2014, 12C/49/2014, 16C/86/2014, 11C/90/2014, 7C/246/2014.

15. Konania týkajúce sa uplatňovaných úrokov z omeškania sa viedli pod sp. zn.: 9C/154/2015, 11C/304/2014, 15C/117/2014, 11C/325/2015, 16C/163/2015, 13C/79/2015, 15C/84/2015, 16C/7/2015, 7C/372/2015, 7C/324/2015, 11C/18/2015, 6C/154/2015, 15C/324/2015, 15C/13/2015, 9C/84/2015, 11C/377/2015, 9C/18/2015, 15C/305/2015, 7C/17/2015, 12C/38/2015, 7C/156/2015, 11C/373/2015, 9C/376/2015, 6C/498/2015, 15C/501/2015, 6C/499/2015, 11C/501/2015, 9C/500/2015, 12C/74/2015, 7C/502/2015, 13C/251/2015, 9C/500/2015, 9C/892/2015, 15C/771/2015, 6C/888/2015, 13C/423/2015, 12C/302/2015, 7C/155/2015.

16. Konania týkajúce sa uplatňovaných zmluvných pokút sa viedli pod sp. zn.: 13C/78/2014, 9C/113/2014, 11C/112/2014, 14C/66/2014, 9C/101/2015, 9C/79/2014, 11C/39/2014, 14C/79/2014, 14C/80/2014, 11C/101/2015, 14C/38/2014, 9C/38/2014, 14C/37/2014, 7C/67/2014, 7C/59/2014, 7C/179/2014, 7C/114/2014, 15C/9/2014, 11C/103/2014, 9C/171/2014, 12C/39/2014, 6C/101/2014, 16C/109/2014.

17. Právna zástupkyňa žalovanej podaním doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom e - mailovej správy bez autorizácie zo dňa 07.10.2021 a tiež zo dňa 20.10.2021 žiadala, aby súd vylúčil na samostatné konania a následne spojil na spoločné konanie veci vedené voči žalovanej titulom Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 11.10.2010, kde predmetom sporu sú uplatňované nároky titulom uplatňovaných istín z tejto zmluvy. Svoj návrh odôvodnila tým, že vo všetkých veciach, kde je predmetom sporu istina zo zmluvy o pôžičke, bolo ukončené jej zastupovanie žalovanej. Zároveň súdu doručila dohodu o skončení plnej moci zo dňa 23.09.2021, v zmysle ktorej sa žalovaná a jej právna zástupkyňa s účinnosťou od 23.09.2021 dohodli na ukončení zastupovania vo veciach istiny zo zmluvy o pôžičke

zo dňa 11.10.2010. Na toto podanie právnej zástupkyne žalovanej súd v zmysle § 125 ods. 2 CSP neprihliadol, nakoľko podľa názoru súdu ide o podanie vo veci samej, keďže jeho účinky sa nevycherpávajú, nezavršujú už jeho samotným doručením súdu. Keďže právna zástupkyňa žalovanej toto svoje podanie urobene elektronicky bez autorizácie podľa osobitného predpisu dodatočne v lehote 10 dní súdu nedoručila, a to ani v listinnej podobe ako ani v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, postupoval súd podľa § 125 ods. 2 CSP a na toto podanie neprihliadol. Súd pre doplnenie ešte udáva, že samotný návrh nemožno hodnotiť inak ako nedôvodný, keďže skutočnosť, že právna zástupkyňa žalovanej uzavrela so žalovanou dohodu o ukončení zastupovania v tých konaniach, v ktorých boli predmetom sporu uplatňované nároky titulom istiny, nie je dôvodom na postup súdu podľa § 166 CSP, pričom mnohé z konaní, ktoré žiadala vylúčiť a následne spojiť, boli aj právoplatne skončené.

18. Podľa § 657 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná. V prejednávanej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, ktorú súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009.

29. Vecou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, ktoré je predmetom konania (je aktívne vecne legitimovaný) a strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (a je teda pasívne vecne legitimovaný). Na to, aby sa niekto stal stranou súdneho konania, nie je však potrebné, aby bol účastníkom samotného hmotnoprávneho vzťahu. Postačuje, aby podal žalobu a v tomto prípade sa stáva žalobcom alebo aby bola proti nemu podaná žaloba a v tomto prípade sa stáva žalovaným. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie však nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa strana sporu cíti byť subjektom určitého hmotnoprávneho vzťahu ale to, či ním objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie potom znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, jeho nositeľom nie je a o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy,

ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom tej hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v predmetnom konaní ide.

30. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej má súd za preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého zmluvného vzťahu je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením zmluvy o pôžičke. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzoval zo zmluvy postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2012, uzavretej medzi pôvodným veriteľom žalovanej, R.. V. E. a K. B., v zmysle ktorej sa postupca zaviazal postúpiť na postupníka pohľadávku vo výške 11.600,- eur spolu s príslušenstvom a všetkými právami s touto pohľadávkou spojenými a následne zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.01.2018, uzavretej medzi K. B. a žalobcom, v zmysle ktorej sa postupca zaviazal postúpiť na postupníka predmetnú pohľadávku, ako aj všetky práva s touto pohľadávkou spojené.

31. Ako vyplýva z uzatvorenej zmluvy o pôžičke, dlžník sa zaviazal predmetnú pôžičku splatiť v 40 mesačných splátkach po 290,- eur, ktoré splátky boli splatné vždy najneskôr v posledný deň kalendárneho mesiaca s tým, že termín prvej splátky bol splatný dňa 31.10.2010 a termín splatnosti poslednej splátky bol dojednaný na deň 31.01.2014. Zo zmluvy tiež vyplýva dojednanie, podľa ktorého ak dlžník nedodrží termín ktorejkoľvek splátky, stráca výhodu splátok a veriteľ je oprávnený žiadať splatenie celej zostávajúcej sumy naraz. Toto svoje oprávnenie veriteľ využil a žalovanú dňa 01.10.2012 listom vyzval, aby v lehote do 08.10.2012 uhradila celú zostávajúcu sumu, čo predstavovalo 11.600,- eur naraz a to v lehote do 08.10.2012.

32. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky tzv. strata výhody splátok, je v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka viazané na splnenie týchto podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne dojednaná medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V zmysle uvedeného tak strata výhody splátok nenastáva priamo zo zákona, ale jej uplatnenie je výlučne oprávnením veriteľa, ktorý toto svoje právo môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok však musí veriteľ dlžníkovi buď oznámiť alebo uplatniť na súde podaním žaloby, pričom toto jeho oprávnenie je časovo obmedzené a môže ho uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Oznámenie, resp. výzva, ktorou si veriteľ uplatňuje u dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, je jednostranným adresovaným hmotnoprávnym úkonom, ktorý musí spĺňať náležitosti obsiahnuté v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a síce musí byť urobený slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, keďže splnenie týchto predpokladov je podmienkou jeho platnosti a účinnosti a teda spôsobilosti vyvolať právne následky. Preskúmaním výzvy doručenej žalovanej dospel súd k záveru, že výzva na zaplatenie zostávajúcej sumy dlhu naraz zo dňa 01.10.2012, nespĺňa náležitosť určitosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko z neho nevyplýva, pre nesplnenie ktorej splátky využil pôvodný veriteľ svoje oprávnenie na zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

33. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods.1 OZ).“

34. Označenie konkrétnej splátky, pre ktorú totiž veriteľ uplatňuje svoje oprávnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka má významný dosah aj na preskúmanie včasnosti uplatnenia tohto oprávnenia, keď podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka tak môže veriteľ urobiť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. S prihliadnutím na uvedené má tak súd za to, že tento právny úkon veriteľa je neurčitý, nie je na základe neho možné preskúmať, či bol tento úkon zo strany veriteľa urobený včas, čo má za dôsledok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá neplatnosť nastáva priamo zo zákona, a na ktorú súd ex offio prihliada. Keďže predčasné zosplatnenie pôžičky pôvodným veriteľom je neplatné, ku dňu postúpenia pohľadávky medzi pôvodným veriteľom R.. V. E. a K. B., neexistovala pohľadávka vo výške 11.600,- eur. Keďže pohľadávka v čase jej postúpenia v postupovanom rozsahu neexistovala, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ R.. V. E. postúpil na svojho právneho nástupcu K. B. viac práv než ako sám mal, vychádzajúc zo zásady

„nemo plus iuris ad alium tranferre potest quam ipsa habet“, je Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2012 absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to pre počiatočnú právnu nemožnosť plnenia. O právnú nemožnosť plnenia ide pritom vtedy, ak v okamžiku urobenia právneho úkonu existuje právna prekážka, ktorá mu bráni v tom, aby sa právny úkon stal platným. Na právny úkon, ktorého predmet plnenia je od začiatku nemožný, sa prihlíada ako keby nikdy platne nevznikol.

35. Súd však vzhliadol aj dôvody absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keď podmienkami platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je, aby išlo o pohľadávku existujúcu, určitú, obligačnú, identifikovanú a o pohľadávku, ktorá nie je nevylúčená z postúpenia. V čase postúpenia pohľadávky musí postupovaná pohľadávka existovať alebo musí byť pravdepodobný jej vznik v budúcnosti, avšak v takomto prípade je zmluva o postúpení budúcej pohľadávky v podstate zmluvou s odkladacou podmienkou (§ 36 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka), ktorou je vznik samotnej pohľadávky, čo však nie je daný prípad. Keďže v čase postúpenia pohľadávky táto pohľadávka v postupovanej výške pre neplatné zosplatenie pôžičky neexistovala, má súd za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je potrebné ešte pripomenúť, že predmetom zmluvy o pôžičke je záväzok jednej strany (veriteľa) prenechať druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a záväzok druhej strany (dlžníka) vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, pretože na vznik záväzkového vzťahu sa vyžaduje aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Právnym dôvodom vzniku pôžičky je tak odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Podľa rozsudku NS ČR, sp. zn.: 25 Cdo 98/2000 zo dňa 16.01.2002, v prípadnom spore o vrátenie požičanej sumy má žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že žalovaný dlh riadne a včas nezaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, spočíva na veriteľovi. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno. V konaní však žalobca nepreukázal existenciu záväzkového vzťahu titulom zmluvy o pôžičke, keď ani v jednom konaní vedenom na tunajšom súde titulom tejto zmluvy o pôžičke nebolo preukázané splnenie záväzku veriteľa, a to reálne odovzdanie peňažných prostriedkov žalovanej, pričom táto v paralelne prebiehajúcich konaniach tvrdila, že peňažné prostriedky jej odovzdané nikdy neboli. Dôkazné bremeno, že bola uzavretá zmluva o pôžičke a že titulom tejto zmluvy bolo žalovanej poskytnuté plnenie, bolo na strane žalobcu. Aj v zmysle uvedeného tak možno dospieť len k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že postupovaná pohľadávka v čase jej postúpenia existovala.

36. V zmysle vyššie uvedených skutočností, je tak absolútne neplatná nielen Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 01.10.2012, ale z rovnakých dôvodov aj Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.01.2018 uzatvorená, medzi K. B. a žalobcom. Za stavu, keď iba platná zmluva o postúpení pohľadávok môže mať za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na súdne uplatnenie nároku a exekučný výkon práva, dospel súd k záveru, že žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

37. Súd má tiež na základe zisteného skutkového stavu za to, že subjektívnemu právu uplatnenému žalobou, nie je možné s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka poskytnúť právnu ochranu. Z činnosti súdu je totiž súdu známe, že nároky vyplývajúce zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 11.10.2010 sú uplatňované vo viacerých samostatných rozdrobených konaniach, v ktorých sa samostatne uplatňujú jednotlivé splátky istiny, zmluvné pokuty za nezaplatenie každej splátky spolu s úrokmi z omeškania zo zmluvnej pokuty, ako aj úroky z omeškania z nezaplatených splátok. Titulom nárokov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy tak právna predchodkyňa žalobcu voči žalovanej pôvodne viedla na tunajšom súde 86 konaní, v rámci ktorých žiadala a v súčasnosti žiada žalobca, aj náhradu trov konania, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia, ktoré sú svojou výškou porovnateľné vymáhanej istine.

38. Ani navrhované spojenie konaní by neprineslo zníženie trov konania v takom rozsahu, ako keby právna predchodkyňa žalobcu žalovala celú istinu s príslušenstvom, nakoľko pri výpočte trov konania by súd musel prihliadať na skutočnosť, že ide o spojenie vecí, ktoré boli samostatne žalované. Okrem toho súd zdôrazňuje, že pri žalobe istiny s príslušenstvom sa súdny poplatok, ako aj trovy konania počítajú len z istiny bez príslušenstva, teda konanie právnej predchodkyne žalobcu aj s poukazom na uvedené bolo potrebné hodnotiť za konanie, ktorému nemožno poskytnúť v danom prípade ochranu.

39. Je síce nesporné, že pôvodná žalobkyňa a v súčasnosti jej právny nástupca sa podanými žalobami domáha svojich subjektívnych práv vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu vzniknutého na základe zmluvnej voľnosti strán sporu, avšak spôsob, akým sa ich výkonu domáha, nemožno hodnotiť inak, než ako šikanóznym výkonom práva, ktorého cieľom je poškodiť žalovanú. Konanie, ktoré je šikanózne alebo ktoré je zneužitím práva, je v rozpore s dobrými mravmi, pričom zneužitiu práva súd nemôže a nesmie poskytnúť ochranu a jeho procesnú vynútiteľnosť, a to ani v tom prípade, že sa spor navonok javí ako riadne uplatnenie subjektívneho práva.

40. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 08.07.2004, sp. zn. 21 Cdo 70/2004, podľa ktorého, „Ak konajúci síce koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom realizácie správania sa, inak dovoleného právom, sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, ide síce o výkon práva, ale o jeho závadný výkon, keď konanie a jeho výsledok sa možno celkom zhodujú s výsledkom, ktorý malo právo na zreteľ, ale keď bolo konanie urobené nie za účelom dosiahnutia výsledkov, na dosiahnutie ktorých bola konajúcemu prepožičaná ochrana, ale aby sa dosiahlo iných výsledkov, ktoré sú inak považované za nevítaný vedľajší následok tohto konania. Taký výkon práva, aj keď je formálne v súlade so zákonom, je v skutočnosti len zdanlivým výkonom práva; účelom tu nie je vykonať právo, ale poškodiť iného, lebo konajúci v rozpore s ustálenými dobrými mravmi je priamo vedený úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou zostáva pre neho vedľajšie a nemá z hľadiska konajúceho význam.“ (Ro NS ČR z 8. 7. 2004, sp. zn. 21 Cdo 70/2004).

41. Šikanózne konanie alebo konanie, ktoré je zneužitím práva, Občiansky zákonník vyslovne nepostihuje, právna úprava pozná len sankciu za procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, ktorá sankcia je obsiahnutá v Čl. 5 Civilného sporového poriadku. Nič to však nemení na tom, že „Konanie, ktoré je šikanózne alebo ktoré je zneužitím práva, je v rozpore s dobrými mravmi, a preto mu možno odoprieť ochranu“ (Ro NS ČR zo 7. 9. 2004, sp. zn. 22 Cdo 1567/2004).

42. Zneužitiu práva súd nemôže a nesmie poskytnúť ochranu a jeho procesnú vynútiteľnosť, a to ani v tom prípade, že sa spor navonok javí ako riadne uplatnenie subjektívneho práva, keď v súkromnom práve platí zásada, že nikto sa nesmie dovoľávať vlastnej nepoctivosti (nemo turpitudinem suam allegans auditor).

43. Najvyšší súd ČR vo svojom rozsudku, sp. zn. 3 Cdo 49/1996, výslovne uviedol: „V ustanovení § 3 ods. 1 OZ (...) ide o všeobecné ustanovenie hmotnoprávnej povahy, ktoré umožňuje posúdiť vec súdom v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť poskytnutie právnej ochrany uplatňovanému právu. Obdobne to platí aj vo vzťahu k právnym povinnosťami. Toto posúdenie je teda založené na úvahe súdu, ktorá musí byť podložená vždy konkrétnymi zisteniami dovoľujúcimi taký záver, že v danej veci výkon práv a povinností, ktoré už inak vyplývajú z daných právnych predpisov alebo zo záväzkového vzťahu, alebo z inej obdobnej právnej skutočnosti, by bol v takomto rozpore, a to aj s prihliadnutím na postavenie druhej strany a so zreteľom na všetky významné konkrétne okolnosti prípadu. Toto ustanovenie za vyššie uvedených podmienok umožňuje teda zásah až do výkonu už existujúcich práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov.“

44. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakotvuje jednu zo svojich základných zásad, a síce, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi, ktorého zmyslom je zamedziť takému výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom. Jeho aplikácia prichádza do úvahy výnimočne, týka sa len výkonu práva, ktoré vyplýva z hmotnoprávneho predpisu, pričom jeho aplikácia je v medziach zákona možná na základe voľnej úvahy súdu, ktorá ale musí byť podložená dôkladnými skutkovými zisteniami.

45. Na základe vykonaného dokazovania tak súd dospel jednak záveru, že žalobca nie je veriteľom žalovanej a v danom spore mu tak nesvedčí aktívna vecná legitímácia, ako aj k záveru, že aj v prípade preukázania reálneho odovzdania predmetu pôžičky, platného zosplatnenia pôžičky a následného platného postúpenia pohľadávky, zistený skutkový stav neumožňuje súdu dospieť k inému záveru, než k nesúladu výkonu uplatneného práva s dobrými mravmi, keď predmetným návrhom v súvislosti

s ostatnými návrhmi, ktorými si právna predchodkyňa žalobcu a v súčasnosti žalobca uplatňuje svoje nároky zo zmluvy o pôžičke, nejde len o sledovanie ekonomických záujmov, a síce vrátenie požičanej istiny a uplatnenie zmluvne dojednaných sankcií, ale spôsob, akým sa tieto subjektívne práva vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke uplatňujú, nemožno vyhodnotiť inak, než ako úmysel poškodiť žalovanú, keď je zrejmé, že takýto výkon práva má pre žalovanú až neprijateľne negatívne dôsledky, keď nesleduje len dodržanie zmluvne dojednaných práv a povinností. V prípade, že by si právna predchodkyňa žalobcu a v súčasnosti žalobca uplatnil zaplatenie istiny, zmluvných pokút a úrokov z omeškania v jednom konaní, takýto výkon práva by súd nemohol vyhodnotiť za rozporný s dobrými mravmi a súd by uplatneným nárokom súdnu ochranu z uvedených dôvodov odoprieť nemohol. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným dôvodom, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).